

Noapte argintie

Emilian Oniciuc

Printre liniștile albe cu miros de scorțișoară,
Glasul iernii se strecoară pe argintatele poteci,
Aducând din depărtare într-o nestemată seară
În divină împreunare fluturii platini și reci...

Într-o dumbravă uitată purtând dor de căprioare,
Îngerii plutesc în aer răspândind duios vecernii...
Țurțurii podobiți pe cetini se topesc în lăcrimioare,
Briliante trecătoare de pe trena lungă a iernii.

Peste toate aceste clipe zurgălăi se aud departe...
Renii trag o săniuță scăpărând luciri de gheață;
Cu desagi e prea plinuță și-aplecăta într-o parte
Dar un moș o ține bine hohotind prin barba creată...!